

Z Katedry Kliniki Dermatologicznej Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Lublinie.
Kierownik: prof. dr Czesław Ryll-Nardzewski
i z Wojewódzkiej Przychodni Skórno-Wenerologicznej
Referat zwalczania grzybic
Kierownik: lek. med. Irena Michalska

Czesław RYLL-NARDZEWSKI,
Helena ŻÓŁKIEWICZ-RODZIEWICZ
i Irena MICHALSKA

Grzybice na Lubelszczyźnie w roku 1958

Дерматомикозы в Люблинском воеводстве в 1958 году

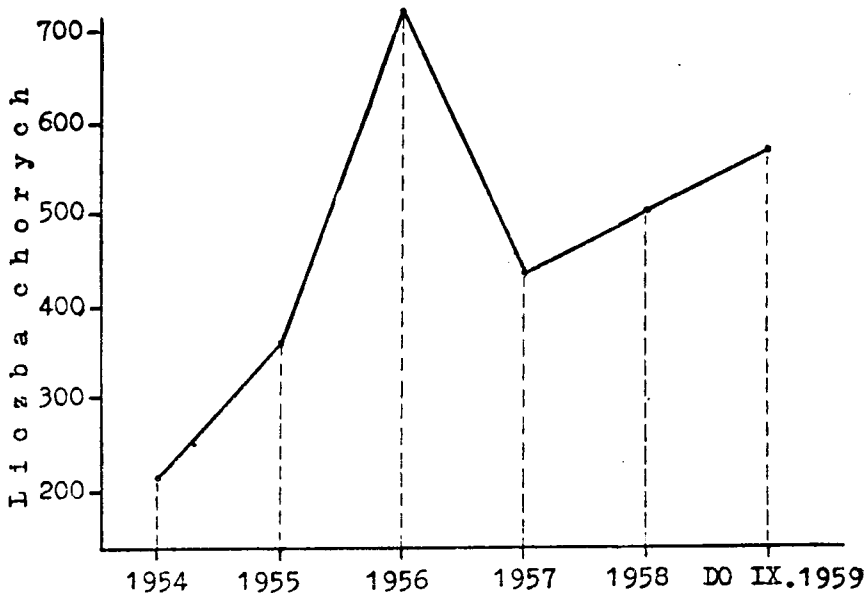
Mycoses in the Lublin Province in 1958

Zwalczanie grzybic na terenie województwa lubelskiego jest nadal zagadnieniem aktualnym. Obserwując bowiem zachorowalność na grzybice na Lubelszczyźnie, stwierdza się wzrost liczby zakażeń. Zestawienie nasze obejmuje przypadki grzybicy strzygącej, woszczynowej i drobnozardzikowej. W r. 1954 zarejestrowano 213 przypadków grzybic, w r. 1955 — 367, w r. 1956 — 716, w r. 1957 — 423, w r. 1958 — 501, a do września r. 1959 zanotowano już 558 przypadków (ryc. 1).

Nie można wypowiedzieć się czy wzrastające liczby świadczą o zwiększonej zachorowalności, czy też raczej są wynikiem sprawniejszego wykrywania grzybic. W niektórych powiatach wskaźnik wykrywalności grzybic jest nadal niedostateczny. Przyczyną tego zjawiska może być brak dokładnej znajomości obrazu klinicznego i epidemiologii grzybic wśród pracowników powiatowych przychodni dermatologicznych.

Wojewódzka Przychodnia Skórno-Wenerologiczna i Klinika Dermatologiczna nadal kontynuują akcję przeciugrzybiczą, zwracając szczególną uwagę na wykrywanie i badanie źródeł zakażenia. Na terenach podejrzanych o istnienie ewentualnych ognisk endemicznych grzybicy wykonywano masowe badania. Na przykład we wsi Wólka Domaszewska w powiecie łukowskim przeprowadzono mikologiczne badania dzieci. Ogółem przebadano 280 dzieci w wieku od 3—14 lat, wśród których wykryto 20 przypadków grzybicy skóry głowy owłosionej i gładkiej. Stwierdziliśmy, że masową zachorowalność na grzybicę wywoływał grzyb *Trichophyton violaceum*.

Dzięki okresowym badaniom domów dziecka zachorowalność na grzybice w zamkniętych środowiskach dziecięcych została prawie opanowana. W r. 1955 stwierdzono 35 przypadków grzybic, w r. 1956 — 9, w r. 1957 — 8, w r. 1958 — 1.

Ryc. 1. Zachorowalność na grzybice na terenie woj. lubelskiego.
Cases of mycoses in the Lublin province

Podajemy dane statystyczne zachorowalności na grzybice w okresie od I.I. do 31.XII.1958 r. Na 501 zgłoszonych przypadków grzybic zanotowano 192 chorych z grzybicą strzygącą owłosionej głowy, 18 z grzybicą strzygącą brody, 248 z grzybicą strzygącą skóry gładkiej, 5 z grzybicą woszczykową, 14 z grzybicą paznokci, oraz 24 z grzybicami bliżej nieokreślonymi przez powiatowe poradnie.

Pracownia mikologiczna Kliniki Dermatologicznej prowadzi badania nad różnicowaniem poszczególnych gatunków grzybów chorobotwórczych, występujących na terenie województwa lubelskiego. W r. 1958 w 107 hodowlach uzyskano wzrost następujących grzybów chorobotwórczych:

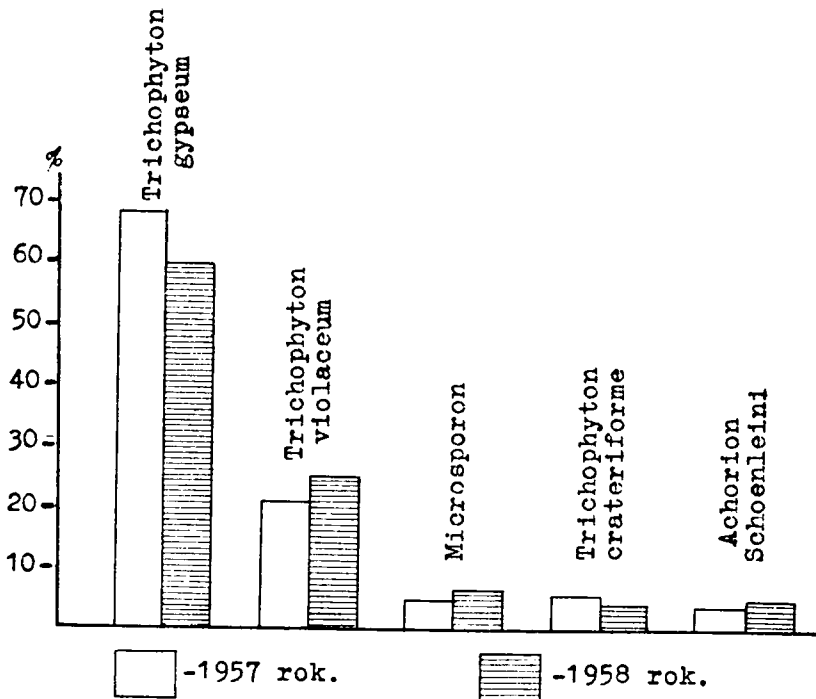
1. <i>Trichophyton gypseum asteroides</i>	— 40
2. <i>Trichophyton gypseum radiolatum</i>	— 16
3. <i>Trichophyton gypseum lacticolor</i>	— 5
4. <i>Trichophyton gypseum granulosum</i>	— 3
5. <i>Trichophyton plicatile</i>	— 1
6. <i>Trichophyton sulfureum</i>	— 2
7. <i>Trichophyton crateriforme</i>	— 2
8. <i>Trichophyton violaceum</i>	— 26

9. <i>Microsporon lanosum</i>	—	6
10. <i>Microsporon Audouini</i>	—	2
11. <i>Achorion Schoenleini</i>	—	4

Ze zmian chorobowych o charakterze grzybnicy powierzchniowej głowy owłosionej wyhodowano: *Trichophyton violaceum* (25), *Trichophyton gypseum* (9), *Trichophyton crateriforme* (3) i *Microsporon* (3). Z ognisk głębokiej grzybnicy głowy: *Trichophyton gypseum* (39) i *Microsporon* (3). Z głębokiej grzybnicy brody owłosionej: *Trichophyton gypseum* (9) i *Microsporon* (1). Z wykwitów grzybnicy na skórze gładkiej: *Trichophyton gypseum* (7), *Trichophyton crateriforme* (2) i *Trichophyton violaceum* (1), a z ognisk grzybnicy woszczynowej na głowie: *Achorion Schoenleini* (4).

W naszym materiale wyhodowaliśmy *Trichophyton gypseum* 59,8%, następnie *Trichophyton violaceum* 24,3%, *Microsporon* 7,4%, *Trichophyton crateriforme* 4,6%, *Achorion Schoenleini* 4,6%.

Oceniając porównawczo wyniki badań pracowni mikologicznej z lat 1957 i 1958 obserwujemy, że skład procentowy poszczególnych gatunków grzybów chorobotwórczych utrzymuje się mniej więcej na tym samym poziomie (ryc. 2).

Ryc. 2. Występowanie poszczególnych gatunków grzybów chorobotwórczych w r. 1957 i 1958

Incidence of particular parasitic fungi in 1957 and 1958

WNIOSKI

1. Materiał statystyczny dotyczący zachorowalności na grzybice wydaje się wskazywać na wzrost ilości zakażeń grzybic.
2. Należy zwrócić szczególną uwagę na dokładne opracowanie statystyczne obszarów powiatów o rzekomo niskiej zachorowalności.
3. Na naszym materiale najczęściej mogliśmy wyhodować grzyb odzwierzęcy *Trichophyton gypseum*.

P E Z J U M E

Авторы настоящей работы отмечают рост грибковых заболеваний на территории Люблинского воеводства. В районах, относительно которых было подозрение, что там находятся эндемические очаги дерматомикоза, производились массовые обследования.

В микологической лаборатории Дерматологической Клиники Медицинской Академии в Люблине были выращены культуры следующих паразитических грибов: *Trichophyton gypseum* — 59,8%, *Trichophyton violaceum* — 24,3%, *Microsporon* — 7,4%, *Trichophyton crateriforme* — 4,6%, *Achorion Schoenleini* — 4,6%.

Оценивая результаты исследований, произведенных в 1957 — 1958 гг, авторы приходят к заключению, что процентный состав отдельных видов болезнетворных грибов удерживается более менее на одинаковом уровне.

SUMMARY

It was found that the number of human beings affected with mycosis had increased in the Lublin province. Mass examinations were carried out in those places where endemic foci of mycosis were suspected.

The following parasitic fungi were isolated in the Mycological Laboratory of the Dermatological Clinic: *Trichophyton gypseum* — 59.8 per cent, *Trichophyton violaceum* — 24.3 per cent, *Microsporon* — 7.4 per cent, *Trichophyton crateriformae* — 4.6 per cent and *Achorion Schoenleini* — 4.6 per cent.

By comparing the data obtained in 1957 and 1958 it was found that the percentage of particular parasitic fungi remained approximately on the same level.